

Ще не згіркли наші киселі

Володимир Даник

А у літ – бурхлива течія...
І не знаєш, що робити з нею!
Та мрійлива посмішка твоя
Ще розквітне – ранньою зорею!

Хоч були літа – занадто злі,
Та чого вже нам – сушити весла?!
Ще не згіркли наші киселі,
Ще шампанське наше – не привезли!

Щось збагнеш – лише звіддалеки.
Як дійдеш: з низин – до високості!
Слава Богу, є ще язики,
Що нам добре – перемиють кості!

І відчуєм, сівши за столи,
За столи – святкові... чи трагічні!
Ось вона – мов зіронька... з імлі! –
Тиха мить... що переллється в вічність!

Хоч були літа – занадто злі,
Та чого вже нам – сушити весла?!
Ще не згіркли наші киселі,
Ще шампанське наше – не привезли!